



Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Moribus, Amore,
Servitio Æternæ Sapientiæ

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066375

Cap. XII. Æternæ Sapientiæ itinera.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45408

CAPUT XII.

Æterne Sapientia itinéra.

AETERNA Sapientia omnium mobilium mobilior est, & cum sit una, omnia tamen potest, & permanens in se, omnia innovat? & quiescens, semper progreditur, atque operatur assidue. hoc enim ipsa de se testatur dum loquitur; Pater meus usque modò operatur & ego operor. Sed quis cognoscet semitas operacionum & progressionum ejus? Sapientia est, it & redit, & nescis quò vadit, interdum venas susurri ejus audit auris, interdum *palam loquitur* & *nul. Joan. 7. 26.*
lum proverbium dicit: interdum in *sibili auræ te-*
nus pertransit; interdum ascendit super *Cheru-* *3. Reg. 19. 12.*
bim, & volat super ventorum pennas: inter-
dum in plateis clamitat dicens; *Eccl. 23. 26.*
Ecce adsum, Ve-
nite qui concupiscitis me, & *de generationibus meis*
adimpleamini: interdum autem vix, ac ne vix
quidem trahitur, de occultis: *de que ultimis terræ Job. 28. 18.*
finibus pretium ejus. Quis ergo investigabit funi- *Prov. 31. 10.*
culum ejus? Hoc scio quod *emissiones ejus egress-* *Cant. 4. 13.*
siones Paradysi, sumentes exordium à diebus aeter-
nis. Hoc scio quod *viæ ejus, viæ pulchræ* sint, & *Prov. 3. 17.*
semitæ ejus pacificæ, sed & illud novi, quod *Qua-* *Habac. 3. 8.*
digæ ejus salvatio.

36.

1. Est iter Sapientiæ æternæ ex Patre, sed non extra Patrem, ex cuius utero ante Luciferum nata, nascitur etiam nunc, sed ita ut in sinu ejus requiescat, *ponens tenebras latibulum suum,* manens ipsa Dilecto suo Patri, & ad se habens conversionem ejus.

37.

2. Est

2. Est etiam iter Sapientiae unum & idem cum itinere Patris & internum, & tamen externum, quod habent ad producendum Spiritum Sanctum, Via mirabilis non minus omnino quam præcedens, in qua Pater cum Filio per Filium spirat Spiritum sanctum, & sunt idem nihil minus cum ipso, neque tamen iidem cum ipso.

3. Est quoquo iter Sapientiae Aeternæ à Deo ad nos, hoc est extra Deum. quippe in Principio Deus creavit Cælum & terram, Principium Sapientia est, sine qua Deus nihil fecit, alioqui temere fecit, & scriptum est, *omnia per Verbum facta sunt, & sine ipso factum est nihil.*

4. Est etiam iter Sapientiae æternæ à DEO inter nos propter nos, juxta quod canit illi Ecclesia, quod Dei Filius propter nos, & propter nostram salutem descenderit de cælis, homoque factus sit! De hoc suo itinere ipsamet illa Incarnata jam Sapientia dicebat? Ego ex Deo processi, & veni in mundum, ut salvetur mundus per me. ô quam beati oculi Domine JESU qui te viderunt, aures quæ te audierunt, & quorum manus contrectaverunt te, cum quibus tu convixisti, tanto intimius, quanto familiarius. Quis dedisset mihi adventum tuum in carne videre, tibique ministrare, quem multi, Reges & Prophetæ desideraverunt & non obtinuerunt. Hoc iter tuum Domine JESU, Sapientia æterna mirabile, & amabile, & salubre, nobis est per omnem modum, sive illius exordia, sive media, sive extrema perpendantur. *Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus, qualiter illa M. gestas prævenerit nos, venerit ad nos,*

sub-

Joan. 1. 2.

38.

Psal. 105. 2.

subvenierit nobis? quale iter ejus in Virginem,
qualis processus à Virgine, qualis cursus in Vitâ,
qualis exitus de vitâ, qualis redditus à morte, qua-
lis abitus è mundo, ascensus in Cælos?

5. Jam verò quis enarrabit illud iter Sapientiæ æternæ, illud quām inenarrabile, illud suauissimum, illud gustabile, illud palpabile? Sa-
cramentum est, & quis cognoscet illud? O suauitas, ô dulcedo! Deus cibus est, Deus potus
est; cibus hominis, potus hominis, spiritua-
liter carnis, carnaliter spiritualis.

6. Illud verò iter tuum sileamne Sapientia
æterna, iter inquam gratiæ, quo venis ad nos, re-
concilians te nobis, & nos tibi, dans veniam,
exhibens misericordiam, admittens etiam ad
Amicitiam; iter hoc dixerim, an itinera, & vias,
quorum non est finis, non est numerus? nam
quis novit multiplicatatem, potestatemque gra-
tiæ tuae? quis comprehendit, quām variis, quām
miris modis venias tu ad nos, & ad te deducis
nos ô Sapientia; quām sæpè nolentes trahis ut
velint, volentibus prior das ut velint, quām sæpè
abjiciendo accipis, repellendo assumis, negligen-
do curas, vulnerando sanas, occidendo vivifi-
cas; quām sæpè dum exis intras, dum abes ades,
dum punis parcis, dum jugo solvis, sub jugum
mittis & captivas? Omnis res, omnis occasio,
omnis hora, ostium tibi est, & materia ad bene-
faciendum nobis, ad sanctificandos & salvandos
nos. O Gratia, quantum bonum, quantum
miraculum, quantus thesaurus es? Meremur
te, & donaris nobis: donaris, & tamen tanquam
nostrum esse meritum, in nobis coronaris.
Scilicet sic placuit Sapientiæ cursitare, & lusitare

in orbe terrarum ! Beatus qui hos ejus ludos novit, ambit, quærerit, meretur, patitur. Utinam & mihi contingat ludum ejus subire, sentire, esse.

7. Superest autem iter adhuc Sapientiæ a-

næ unum fine, sed multiplex varietate ! Finis ejus Punitio est ; Multiplicitas autem Punitionis

Psal. 31. 10.

varietas : *Multa enim flagella peccatoris, adeò ut derelinquentibus Deum, derelictisque à DEO, omnia cooperentur in malum, etiam bona opera ipsa, etiam ipsa Dei beneficia.*

Matt. 11. 23.

Certe enim non sine causâ dictum quibusdam est : Tu Ca-

pharnaum, nunquid usque in Cælum exaltaberis,

usque in infernum descendes. Et illud ; Peccatum

ut appareat peccatum, per bonum operatum est mihi

mortem &c. Est ergo via Sapientiæ, quâ rece-

dit à nobis, deseritque nos : juxta illud ; Spiritus

Sapientiæ effugiet sicutum, & auferet se à cogitationi-

bus, quæ sunt sine intellectu.

41.

8. Et est etiam Via Sapientiæ qua venit con-
tra nos, indutæ pro thorace justitiam, acutum
habens ut fulgur gladium suum. Heu me quis
effugiet à facie gladii columbae ? dura est nimis
indignatio ejus, & non est qui resistat illi. *Ignis*

Deut. 32. 22.

accensus est in furore ejus, & ardebit usque ad infer-

Psal. 74. 9.

ni novissima. Calix in manu Domini plenus non

Psal. 89. 11.

mero, non misto, sed fæce, ex eo bibent omnes pec-

catores terræ. Quis novit potestatem iræ tuæ Domi-

ne, aut effugere illam quis poterit ? ille scilicet

quem tu erudieris Domine, & in lege tuâ do-

cueris eum. Ille qui cum Sapientiâ pepigit fo-

dus, & factus est amicus Intelligentiæ. Hanc

enim qui invenerit inveniet Vitam, & hauriet

salutem à Domino, qui autem peccaverint in

ipsam
oder
dilig

VI
sed r
ipsum
ipsum
que
bras
nam
enin
uum.
vos.

obdu
mus
hic a
voca
qui
lum
per e
pa a
dali

seq
amp
doe
pro
est

iplam

us ludus
ur. Ut
e, sen-
tiæ ater-
e! Finis
nitionis
ad eo u-
à DEO,
na ope-
te enim
Tu Ca-
lhaberis/
Peccatum
n est mili-
â rece-
Spiritus
itationi-
nit con-
acutum
ne quis
st nimis
li. Ignis
ad infer-
nus non
nes pec-
? Domi-
scilicet
tuâ do-
git fe-
Hanc
hauriet
erint in
ipsum

ipsum lœdent animam suam. Omnes enim qui oderunt Sapientiam diligunt mortem.

Dilige anima mea Æternam Sapientiam, & ipsa diligit te in æternum.

C A P U T XIII.

Ad Æternam Sapientiam itinera.

V Idimus Sapientiæ vias, videamus & ad Sapi-
entiam: non tantum enim illa venit ad nos
sed nobis etiam eundum est ad ipsum. estque id-
ipsum magna portio Sapientiæ, scire venire ad
ipsum. 1. Nec enim venitur ad Sapientiam abs-
que Sapientiâ, nam quæ conventio luci ad tene-
bras? Atque hæc prima est ad Sapientiam æter-
nam via, vocari ad eam, ejus ipsius gratiâ: *nemo* *Joan. 6. 44.*
enim inquit, *venit ad me, nisi Pater meus traxerit* *Joan. 15. 16.*
ann. Et alibi; *Non vos me elegistis, sed ego eligi* *Psal. 94. 8.*
vos. Itaque *hodie si vocem ejus audieritis, nolite* *Matt. 18. 7.*
obdurare corda vestra, sed ocyùs dicite; Adsu-
mus, & te quoquaque ieris sequemur. Magnus
hic ad Sapientiam passus, promptam dare aurem
vocanti, nec in vacuum gratiam ejus accipere:
qui enim accipit in vacuum, accipit in scanda-
lum. *V&e autem mundo à scandalis, & v&e homini* *Matt. 3. 2.*
per quem scandalum venit: quomodo enim stup-
pa ad odorem ignis, ita homo ad transitum scan-
dali perit.

42.

2. Jam verò si audisti vocantem Sapientiam,
sequere & age pœnitentiam, nec itera vias tuas
amplius. Hunc ordinem viarum, ipsumet nos
docuit Sapientia; *Pœnitentiam agite, inquit, ap-* *propinquavit enim regnum cœlorum.* Pœnitentia
est reconciliationis internuntia, Veritatis filia,
V.P. Druzb. Op. VI.

43.

G

humili-